

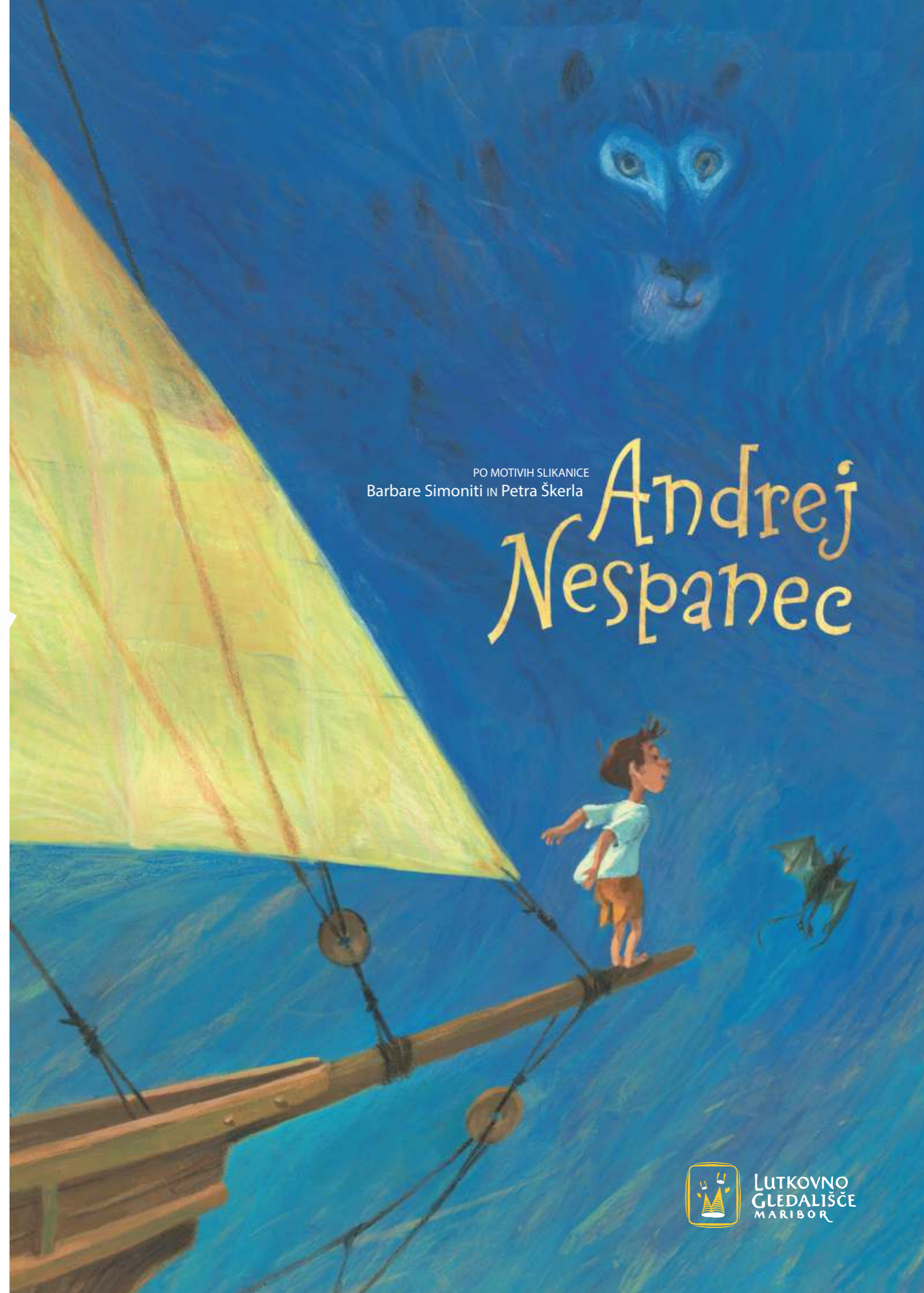
REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

MESTNA OBČINA
MARIBOR

VEČER   **SI RADIO SI**

Gledališki list Andrej Nespaneč · za LGM Katarina Klančnik Kocutar · urednica Tanja Lužar · lektorica Metka Damjan · ilustrator Peter Škerl
oblikovalec Blaž Krump · tisk Evrografis · naklada 1.000 izvodov · Maribor, november 2016

Lutkovno gledališče Maribor · Vojašniški trg 2 A, 2000 Maribor, Slovenija · direktorica in umetniška vodja Katarina Klančnik Kocutar
T 02 228 19 70 · E info@lg-mb.si · S www.lg-mb.si

PO MOTIVIH SLIKANICE
Barbare Simoniti IN Petra Škerla

Andrej Nespaneč

 LUTKOVNO
GLEDALIŠČE
MARIBOR

Andrej Nespavec

Po motivih slikanice **Barbare Simoniti** in **Petra Škerla**

Režiser **Jack Timmermans**

Scenograf in oblikovalec svetlobe **Pink Steenvoorden (Einstein Design)**

Kostumografka **Wiktorija Czakon**

Avtor glasbe **Stevko Busch (na bambusovi flavti R. P. Dines Mishra)**

Oblikovalec zvoka **Mitja Pastirk**

Lučni mojster **Miljenko Knezoci**

Tehnična izvedba predstave **Lucijan Jošt, Mojca Bernjak, Primož Mihevc, Darka Erdelji**

Premiera **1. december 2016**

Igrajo **Miha Bezeljak, Tilen Kožamelj, Filip Šebšajevič** k. g, **Nataša Keser** k. g.

Andrej je deček, ki ima vsak večer težave z uro. S tisto, ob kateri bi moral iti spat. Njegova mama potrebuje veliko energije, da sinčka večer za večerom spravi v posteljo.

In Andrej je deček, ki ima zelo bujno domišljijo. Tako zelo bujno, da namesto mize v jedilnici vidi veliko ladjo, v zavesah na oknih prepozna jadra, ploščice parketa na tleh pa so zanj valovi morja ... V snu ga vsak večer obiščeta dve pošasti, zaradi katerih ga noč za nočjo tlači mora. Neke noči pa sanja o morju, o valovih, o kitu ... Ko se obe pošasti kita ustrašita, se mu sam pogumno postavi po robu ... in ga končno premaga – strah namreč.

Zgodba pripoveduje o težavah staršev in otrok, ki se na prvi pogled zdijo povsem običajne in jim morda prav zato namenjamo premalo pozornosti. Ukvarja se z otroško domišljijo, ki sproža strahove in otrokom v omarah slika pošasti.

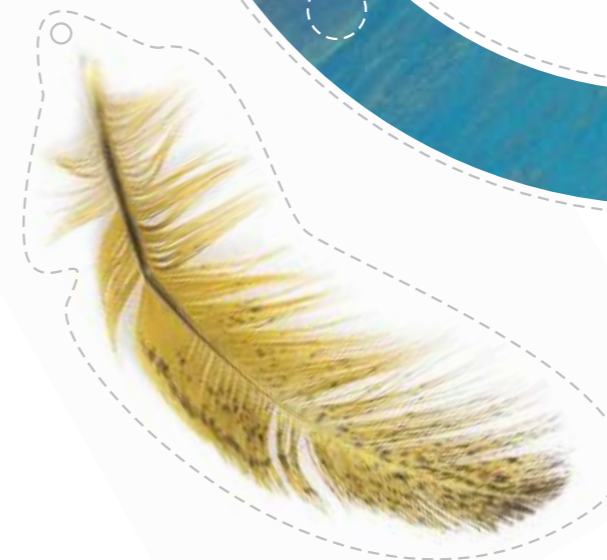
Slikovita pripoved s številnimi metaforami postavlja mnoga vprašanja, ponuja številne odgovore, predvsem pa malim in velikim bralcem nežno buri domišljijo.

Več predlogov za pripravo na ogled predstave in vodila za obravnavo po ogledu poiščite na spletni strani Lutkovnega gledališča Maribor pri predstavi *Andrej Nespavec*.

NAMIG ZA IZDELAVO

Legenda ameriških staroselcev iz naroda Ojibwe pravi, da so bili prvotni lovci sanj pleteni v obliki pajkove mreže. Ta se je z obročem iz vrbe stikala na osmih točkah – v počastitev osmih pajkovih nog. Obešali so jih nad ležišče. Priporočeno pa je, da se lovca sanj vsake toliko očisti slabih energij, in sicer tako, da se ga postavi na sonce ali prekadi z žajbljem. Lovilec sanj naj visi nad posteljo; ker ljudje sanjamo vsak svoje sanje, se lovca sanj ne posoja.

Vzemi vejico drevesa, najbolje vrbe. Upogni jo v krog in ga skleni. Namesto vrbove vejice lahko uporabiš že narejen krog ali si ga izrežeš iz kartona ter ga oviješ s prejico. Nato krog prepleti z vrvico ter nanjo obesi peresa in kamenčke ali druge, tebi ljube predmete.

LOVILEC SANJ

O nastanku lovca sanj kroži veliko legend. Ena najbolj znanih pripoveduje o šamanu, ki je zbolel in se okužil s slabimi sanjami. Odšel je v gozd in preden je pod drevesom zaspal, je na vejo obesil zdravilno kolo, ki naj bi ga pozdravilo. Ponoči je pajek v kolesu spletel mrežo in samo na sredini pustil luknjico. Isto noč je spečega šamana preletela sova in odvrгла pero, ki se je ujelo na sredino pajkove mreže ter tam obviselo. Ko se je šaman zgodaj zjutraj prebudil, je bil osvobojen slabih sanj. Ozrl se je v nad seboj obešeno kolo in ko je zagledal pajkovo mrežo in pero, ki je viselo iz nje, je doumel pomen obojega. Svojo ozdravitev je pripisal lovilcu sanj in legendo začel širiti naprej. Od tedaj se lovilec sanj uporablja kot zaščita spečih.